

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

*ALIQVAE REVELATIONES
de fœlici eius morte & gloria: & auxi-
lia spiritualia ab ipso etiam post
mortem præstita.*

VONIAM mors Iustorum pre-
tiosa est in oculis Dei, quorum
vult perpetuam esse memo-
riam; ideo rem ita dirigit, vt fi-
delibus innotescat, quam præ-
clarus locus in æterna gloria sit
illis datus. idque facit modò
per particulares reuelationes; modò per mira-
cula, aut insignia alia opera, quæ eiusdem rei sint
indicia: & ita diuina eius Maiestas voluit Sancti
huius viri mortem; & quàm illa in ipsius ocu-
lis fuerit pretiosa, reuelare eodem, quo obiit,
die.

S. I.

AD id faciendum elegit idem Dominus ciui-
tatem Burgensem, ex qua facilè potuit in tota
Prouincia Castiliæ diulgari, in qua adeò erat
notus, tantiq̃ue fiebat. Ibi erat, quædam ancilla
Dei (ex ijs quas Beatas sancti Francisci appel-
lant) insignis poenitentia, & magnæ Orationis,
in qua magnos à Deo accipiebat fauores, etiam
rerum futurarum reuelationes, quæ ita omnino
eueniebant, sicut illa dicebat; & interdum vo-
cem quandam audiebat, iubentem aliqua per se
ipsam facere, quæ semper erant valdè vtilia, &
quorum magnam habebat coniecturam, quod à
bono

bono spiritu iuberentur. Hæc ergo, cum die quodam Orationi vacaret, audiuit sibi dici: veni, vt inter sis morti cuiusdam fidelis mei serui. Et tunc rapta fuit in spiritu ad quendam egrotum; vbi vidit circa eius lectum multos viros Ecclesiasticos, magnum splendorem ex se ipsis emittentes, & cum illis magnam Angelorum multitudinem. Postea ingressi sunt quinque alij in habitu Ecclesiastico, sed cum maiori gloria & splendore, quam priores; quorum vnus claram adeò & splendentem habebat lucem, vt ipsa cogitaret, eum esse Christum D. N. sed monita est, non esse. Hic ægrotum per manum dexteram accepit, & erexit; alij verò quatuor ad eius latera, & reliqui circumcirca: qui simul cum Angelis animam eius in cælum magno cum gaudio & musica deduxerunt; duo verò ex Angelis apud corpus remanserunt, vngentes, & thurificantes illud. Quæ Beata, cum solennes adeò exequias vidisset, animæque adeo gloriosum ascensum, existimauit esse quendam Episcopum in Italia, magnum Dei seruum, quem illa valde reuerebatur ac diligebat: sed reuelatum eidem est, non illum esse, sed Prouincialem Societatis Iesu Prouinciæ Toletanæ. Statim autem post hanc visionem, (quam vt diximus eodem die habuit, quo P. Balthassar obiit Belmontij,) venit illa, vt eam suo Confessario referret, Patri, scilicet Christophoro Riuerio viro verè Sancto, prudenti, magnique spiritûs, qui & postea fuit huius Prouinciæ Præpositus Prouincialis, qui sollicitè examinavit, quæ illa retulerat; & quando nuncius venit de morte P. Balthassar, facta omnium circumstantiarum collatione inuenit,

uenit, de eodem esse accipiendam hanc reuelationem. Et cum eadem illa Beata post annos aliquot Vallis-Oleti, (quò se contulerat) interrogata à P. Francisco Salcedio, è nostra Societate, eiusdemque S. Patris ex Fratre nepos: quomodo res gesta esset? illa respondit: se id in quodam suo libello scripsisse, in quo alias notabat gratias & fauores, quas Christus D. N. exhibere illi consueuerat, quarum rationem suo Confessario reddebat: & postquam accepisset hanc, in qua vidit animam illam cum tanta gloria ad cælum ascendisse, se non posse eius obliuisci: quin quotidie eidem se commendaret; & postea se intellexisse, illum fuisse P. Balthassarem Aluarium. Quare, benè perspectis omnibus huius reuelationis circumstantiis, sanctaque eius, cui illa facta est, vitâ; cui similes gratias Deus aliquando faciebat; & quæ postea aliam etiam habuerit de morte & gloria sanctæ matris Theresæ de Iesu; & denique quòd ille felicem habuerit suæ peregrinationis exitum; meritò haberi potest certa talis reuelatio; & quòd sancti de cælo, & Angeli ipsi, quibus Sanctus hic vir in hac vita piè valde fuit additus, venerint, vt illum in morte honorarent. & siquidem vir ille magni splendoris non erat Christus D. N. piè credi potest fuisse Patrem nostrum sanctum Ignatium, cuius Pater ipse Balthassar erat filius; aut gloriosus Apostolus sanctus Iacobus, in cuius die festo diem suum ille obibat; aut aliquis alius, erga quem specialem habuisset deuotionem.

S. MATER THERESSA de IESU cum Metinæ intellexisset sancti huius viri mortem, non se po-

se potuit continere præ dolore à lacrymis ultra horam integram fundendis; nec ullus potuit eam consolari, quæ interrogata, cur, quæ reliquas huius mundi res tam parui faceret, adeò hanc sentiret? respondit, fleo propterea quod sciam, quantum noceat ac porro nocebit Ecclesiæ sanctæ Dei huius eius serui mors; & post hæc mansit in raptu sive ecstasi ultra duas horas: quid eo tempore viderit aut gestum fuerit, non dixit; scimus tamen, illam sapius retulisse reuelationem, quam vndecimo capite posuimus, de excelso sanctitatis gradu P. Balthassaris in terra viventis; ac de ingenti gloria, ad quam erat prædestinatus in cælo. Et ego intellexi ex quadam fidei famula Dei eidem Sanctæ matri valde deuota, nostræque Societati piè addicta (de cuius veritate ac virtute magnam habeo certitudinem ac securitatem) quòd cum ipsa esset valde semel afflictæ, apparuerit sibi gloriosa & sancta illa mater, multis annis post suam mortem: quæ, vt ipsam in sua afflictione solaretur inter alia multa, hæc verba consolationi ipsius valde accommodata, dixit: & ego sum filia Societatis, habuique in ea Confessarium, quem nunc in cælo & agnosco & veneror. Est autem certum, illam intellexisse P. Balthassarem Aluarium: nam etsi prius alios habuerat: hic tamen diuturnior fuit, ipsamque magna cura præ alijs iuuit, ad præcella sua desideria executioni mandanda; & de quo ipsa gloriabatur, quòd confessarium & Magistrum eum haberet. Cum igitur dixerit, se illum nunc in cælo recognoscere, ac venerari: signum est, eum occupare ibi locum & sedem adeo eminentem, atque

que ipsa vidit, cum adhuc in terra degeret.

Et quamvis hæ reuelationes magnum adferant solatium: quod tamen certiores ac securiores nos reddit, quod illæ sint veræ, est quidquid hæctenus in huius historiæ progressu retulimus. Talia enim opera; tales virtutes, quales retulimus; talis charitas erga proximos; talis humilitas in opprobrijs; talis patientia in calamitatibus; talis conformitas cum Dei voluntate in rebus omnibus; talisque modus orationis adeo continuatæ, testimonia sunt in eo gradu certitudinis, quæ in hac vita de lege ordinaria haberi potest certa & firma, quòd fruatur Deo, qui talia fecit; in quibus vsque ad mortem perseverauit. præcipuè cum multo plura facere, ac pati optasset, quàm fecerit, & passus fuerit. propterea S. Ioannes ait, se vocem de cælo audiuisse dicentem: *Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo iam dicit spiritus, (cuius verba idem sunt atque facta) vt requiescant à laboribus suis, opera enim illorum sequuntur illos.* Hæc ipsum coram Deo, Angelis, & sanctis eius honorant: & licet miracula desint, opera tamen ipsa, quæ prodigiosa satis sunt, eorum vicem supplent; suntque testimonia Sanctitatis certiora, quàm alia miracula, quæ etiam improbi ad confirmandam fidem, quam profitentur, licet non ad ostendam virtutem & sanctitatem quæ carent, edere aliquando possunt. Nec tamen desunt in hac historia res aliquæ raræ, ac prodigiosæ, ita viro huic sancto concessæ ad utilitatem aliorum, vt simul fuerint quasi præmium suorum laborum, & mediâ ad maiorem in virtutibus progressum: quæ-

Apoc. 14. 13.

Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo iam dicit spiritus, (cuius verba idem sunt atque facta) vt requiescant à laboribus suis, opera enim illorum sequuntur illos. Hæc ipsum coram Deo, Angelis, & sanctis eius honorant: & licet miracula desint, opera tamen ipsa, quæ prodigiosa satis sunt, eorum vicem supplent; suntque testimonia Sanctitatis certiora, quàm alia miracula, quæ etiam improbi ad confirmandam fidem, quam profitentur, licet non ad ostendam virtutem & sanctitatem quæ carent, edere aliquando possunt. Nec tamen desunt in hac historia res aliquæ raræ, ac prodigiosæ, ita viro huic sancto concessæ ad utilitatem aliorum, vt simul fuerint quasi præmium suorum laborum, & mediâ ad maiorem in virtutibus progressum: quæ-

quale fuit donum Contemplationis, cum fructibus adeò raris, ac exquisitis, atque superius sunt narrati, scientia illa spiritus ei infusa; & Theologia ad Officium suum præstandum necessaria; cognitio occultorum cordis; prophetia & reuelatio rerum futurarum & absentium, quibus donis Deus illi indulget, & honorauit in terra: hæc inquam omnia certa satis sunt signa & pignora bonorum æternorum, quibus nunc etiam eum honorat, ei que indulget in cælo.

§. II.

SEd præter hæc voluit Dominus noster, eundem Patrem post mortem suam talia facere opera, quæ confirmarent ea quæ viuens præstiterat; & sanctitatem ac gloriam, quam pro eis obtinuerit. nam (vt ex Sacra scriptura deducitur) sancti, qui in cælo sunt, non deponunt curam eorum, quos sibi commissos habuerunt in terra: sed potius, cum habeant puriorem charitatem, sint que semper in Dei conspectu, eum pro illis orantes; suis orationibus pro ipsis impetrant gratiam, & auxilia, quibus indigent, vt constantes esse, & crescere in bono possint, quod illis in hac vita persuaserant. Ad quod confirmandum facit, quod secundo libro Machabæorum refertur de duobus 2. Machab. 15. 12. Illustribus Sanctis antiqui Testamenti, Onia summo sacerdote, & Ieremia Propheta, quod eleuatibus manibus multum orarent pro populo Israei; & sanctus Petrus Apostolus fidelibus, ad quos 2. Pet. 1. 15. scribebat secundam Epistolam, scripsit: *dabo autem operam, & frequenter habere vos post obitum meum, vt horum memoriam faciatis, quæ scilicet* Ita O Ecu- menius & Græci, Bel- *fermo-*

Qq.